

สงครามการค้าที่ระอุขึ้นกระตุ้นการเร่งกระจายการผลิตออกจากจีน ..
ท่าที ศักยภาพไทยในการดึงดูดเม็ดเงินลงทุนระลอกใหม่อาจมีจำกัด

CURRENT ISSUE

ปีที่ 25 ฉบับที่ 3028

วันที่ 4 กันยายน 2562

▶ ประเด็นสำคัญ

- สงครามการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐฯ ที่เข้มข้นขึ้น ทั้งในแง่ของมูลค่าสินค้าที่เรียกจัดเก็บและระดับความรุนแรงของอัตราภาษีนำเข้าที่เรียกเก็บเพิ่ม อาจทำให้ผลกระทบต่อการส่งออกไทยในปี 2562 เพิ่มขึ้นจากที่เคยคาดการณ์ไว้ที่ 2,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขึ้นมาแตะมูลค่าใกล้เคียง 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
- ในช่วงที่ผ่านมา ธุรกิจจีนที่อยู่ในชั้นปลายน้ำของห่วงโซ่การผลิต แต่มีฐานการผลิตกระจายอยู่ในประเทศอื่น ๆ ด้วย นับได้ว่าเป็นธุรกิจกลุ่มแรกๆ ที่เริ่มทยอยกระจายการลงทุนเพื่อลดผลกระทบจากสงครามการค้า โดยส่วนมากเป็นการกระจายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีความพร้อม ในแง่ของผู้รับจ้างผลิตสินค้าหรือประเทศที่บริษัทแม่มีการกระจายฐานการลงทุนไปก่อนหน้านี้
- มองไปข้างหน้า สงครามการค้าที่มีทีท่ายืดเยื้อ คงทำให้ธุรกิจที่มีฐานการผลิตหลักอยู่ในจีนและไม่ได้มีฐานการผลิตอื่นที่สำคัญอยู่ในภูมิภาค จะเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของการกระจายการลงทุนออกจากจีนในระยะถัดไป ซึ่งอาจมีมูลค่าการลงทุนอยู่ที่ในกรอบ 30,000 – 35,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี ในช่วงระยะเวลาภายใน 2-3 ปีนับจากนี้
- ส่วนนัยสำหรับไทยนั้น สัดส่วนของเม็ดเงินการลงทุนที่ไทยคาดว่าจะได้รับในระยะใหม่อาจอยู่ในระดับที่จำกัดเมื่อเทียบกับระลอกแรก อันเนื่องมาจากการที่สินค้าที่ได้รับผลกระทบจากการขึ้นภาษีรอบสุดท้าย ส่วนมากจะเป็นการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคชั้นปลายน้ำที่ยังต้องพึ่งพาการใช้แรงงานเข้มข้น อย่างไรก็ดี ไทยอาจได้รับอานิสงส์การกระจายการลงทุนระลอกนี้อยู่บ้างในสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าและของเล่นที่ไทยมีส่วนแบ่งในตลาดสหรัฐฯ ก่อนข้างดี

ผ่านไปแล้วกว่า 1 ปีสำหรับสงครามการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐฯ ที่ดำเนินมาถึงจุดที่เข้มข้นขึ้นทุกขณะ ทั้งในแง่ของมูลค่าสินค้าที่เรียกจัดเก็บซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างเรียกเก็บภาษีบนมูลค่าสินค้าที่นำเข้าระหว่างกันครบทั้งหมดแล้วภายในสิ้นปี 2562 นี้ นอกจากนี้ ในแง่ของระดับความรุนแรงของอัตราภาษีนำเข้าที่เรียกเก็บระหว่างกันก็ยิ่งทยอยปรับขึ้นอย่างไม่มีการหยุดยั้ง ดังจะเห็นได้จากล่าสุดที่ทางสหรัฐฯ ได้ปรับเพิ่มอัตราภาษีนำเข้าสินค้าจากจีน ครอบคลุมทั้งสินค้าที่มีการเรียกเก็บภาษีแล้วและสินค้าที่กำลังจะโดนเรียกเก็บภาษีขึ้นอีกร้อยละ 5 จากอัตราเดิมที่เคยประกาศไปก่อนหน้านี้ ขณะที่จีนจะเรียกเก็บภาษีนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5-10 บนมูลค่าสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ เป็นมูลค่า 7.5 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รวมเป็นสินค้านำเข้ากว่า 5,078 รายการ ซึ่งครอบคลุมสินค้านำเข้าหลักจากสหรัฐฯ อย่างถั่วเหลือง น้ำมันดิบและเครื่องบินเล็ก ทั้งนี้ การทวีความเข้มข้นของสงครามการค้าล่าสุดนั้น ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประเมินว่า

บริการทุกระดับประทับใจ

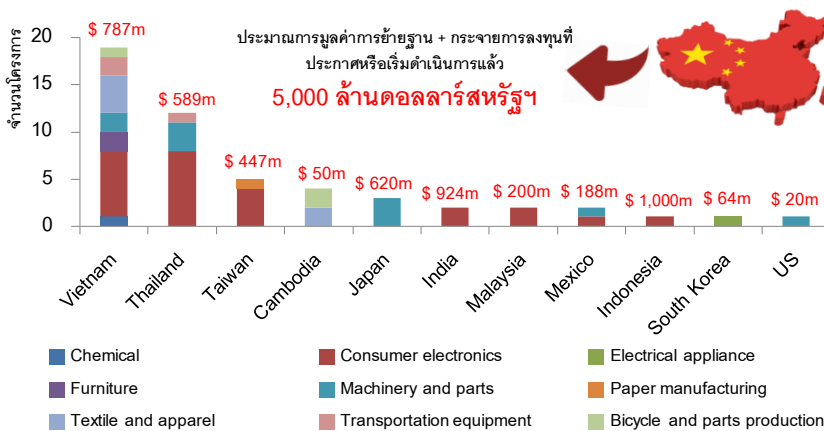
ผลกระทบโดยตรงที่คาดว่าจะเกิดการส่งออกของไทยในปี 2562 จะยกระดับจากเดิมที่คาดการณ์ไว้ก่อนหน้านี้ที่ใกล้เคียง 2,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขึ้นมาแตะมูลค่าใกล้เคียง 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ธุรกิจจีนบางส่วน โดยเฉพาะบริษัทที่มีฐานการผลิตนอกจีนได้มีแผนกระจายการผลิตไปแล้ว แต่สงครามการค้าที่เข้มข้นขึ้นล่าสุด อาจกระตุ้นให้มีการกระจายการลงทุนเพิ่มขึ้นอีกในระยะข้างหน้า

ความไม่แน่นอนสงครามการค้าที่ยืดเยื้อมาเป็นเวลานานกว่า 1 ปี และไม่มีทีท่าว่าจะสิ้นสุดในระยะเวลานี้ ส่งผลกระทบต่อภูมิทัศน์การค้าและการลงทุนในจีน ต่อเนื่องไปจนถึงห่วงโซ่การผลิตภายในภูมิภาค ซึ่งจากเดิมที่นักลงทุนบางส่วนพิจารณาให้จีนเป็นศูนย์กลางการผลิตที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย ได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ใหม่ผ่านการย้ายฐานและกระจายการลงทุนออกจากจีน โดยมีรูปแบบที่น่าสนใจดังนี้

- 1) ธุรกิจจีนที่อยู่ในขั้นปลายน้ำของห่วงโซ่การผลิต แต่มีฐานการผลิตกระจายอยู่ในประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค นับได้ว่าเป็นธุรกิจกลุ่มแรกที่เริ่มทยอยกระจายการลงทุนเพื่อลดผลกระทบจากสงครามการค้า โดยเพิ่มกำลังการผลิตในประเทศที่มีความพร้อม ทั้งในแง่ของการมีผู้รับจ้างผลิตสินค้าหรือประเทศที่บริษัทแม่มีฐานการผลิตอยู่แล้ว โดยเป็นการกระจายความเสี่ยงในสายการผลิตสินค้าที่เน้นส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ มากกว่าที่จะย้ายฐานการผลิตทั้งหมดออกจากจีน ทั้งนี้ สำหรับการผลิตสินค้าขั้นปลายน้ำที่ยังต้องพึ่งพาแรงงานเข้มข้น อาทิ เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักลงทุนต่างชาติเลือกที่จะกระจายการลงทุนมายังประเทศที่สามารถหาผู้รับจ้างผลิตสินค้าได้ค่อนข้างเสรีและมีต้นทุนแรงงานต่ำ อาทิ อินโดนีเซียและเวียดนาม หากแต่การผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงขึ้นมา เช่น เครื่องจักรกล นักลงทุนเลือกที่จะลงทุนในประเทศที่มีฐานการผลิตของบริษัทนั้นๆ อยู่แล้ว หรือมีห่วงโซ่การผลิตที่เกี่ยวข้องพร้อมรองรับการผลิต

จากการติดตามกระแสข่าวสารนับตั้งแต่กลางปี 2561-ไตรมาสที่ 3 ปี 2562 พบว่า บริษัทข้ามชาติ (MNEs) ที่อยู่ในจีนและบริษัทจีนบางส่วนรวมกันกว่า 50 บริษัทได้กระจายหรือให้ความสนใจกระจายการลงทุนบ้างแล้ว โดยจากการประเมินเบื้องต้น เม็ดเงินลงทุนโดยตรงในส่วนนี้คิดเป็นมูลค่าขั้นต่ำที่ราว 5,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยเวียดนามนับได้ว่าเป็นผู้ได้รับอานิสงส์จากสงครามการค้ามากที่สุด ทั้งในแง่ของจำนวนและความหลากหลายของโครงการที่ได้รับ โดยเฉพาะในส่วนของห่วงโซ่การผลิตสินค้าขั้นปลายน้ำที่ยังคงต้องพึ่งพาการใช้แรงงานซึ่งอยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รวมถึงอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์¹ ขณะที่ไทยได้อานิสงส์ของการกระจายการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ของนักลงทุนญี่ปุ่นและได้หวั่นที่มีฐานการผลิตสินค้าประเภทเดียวกันหรือใกล้เคียงในไทย

ที่มา: EMIS และข่าวจากหลากหลายหน่วยงาน อาทิ Nikkei, Bloomberg, Reuters คำนวณโดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

หมายเหตุ: มูลค่าเงินลงทุนบางส่วนนำมาจากที่ประกาศในข่าว ในขณะที่บางส่วนประเมินจากสัดส่วนของมูลค่าผู้ถือหุ้นของบริษัทนั้นๆ ที่ลงทุนในจีน (คำนวณย้อนกลับเป็นมูลค่าเงินลงทุน บนสมมติฐานที่ว่า มูลค่าผู้ถือหุ้นในปีแรกที่มีการรายงานคิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 25 ของมูลค่าการลงทุน ประกอบกับ ร้อยละ 10-40 ของการผลิตในจีนจะย้ายออกมาแล้วแต่ข่าวของแต่ละบริษัท

¹ อาทิ การผลิตชิ้นส่วนจักรยานของบริษัท HL Corp (จีน) การผลิตรองเท้าผ้าใบและกีฬาของบริษัท Brooks, Skechers และ Asics (สหรัฐฯ) หรือการผลิตเฟอร์นิเจอร์ของบริษัท Sintai (จีน) การผลิตโทรทัศน์ของบริษัท TCL (จีน) การผลิตคอนโซลเกมและชิ้นส่วนอุปกรณ์สื่อสารของบริษัท Hon Hai (ไต้หวัน) ซึ่งเป็นผู้รับจ้างผลิตสินค้า (Contract manufacturer) ในรูปแบบ OEM (original equipment manufacturer) ให้กับบริษัท Nintendo (ญี่ปุ่น) และบริษัท Apple (สหรัฐฯ) เป็นต้น

2) ธุรกิจที่ยังคงมีฐานการผลิตหลักอยู่ในจีนและไม่ได้มีฐานการผลิตอื่นที่สำคัญในภูมิภาค ซึ่งในช่วงแรกของการระบาดทั่ว ธุรกิจเหล่านี้จะมีความสามารถในการปรับตัวที่จำกัดกว่าธุรกิจในกลุ่มแรก ทว่า ความขัดแย้งทางเศรษฐกิจระหว่างจีนและสหรัฐฯ ที่กินเวลายาวนานกว่าที่คาดการณ์ ทำให้รอยร้าวในเชิงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างจีนและสหรัฐฯ นั้นยากที่จะประสานให้กลับไปเป็นเหมือนก่อนหน้า มีผลต่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ระยะยาวผ่านการย้ายฐานการผลิตออกจากจีน หรือเลือกลงทุนใหม่ในประเทศอื่นๆ ทดแทนจีน

ทั้งนี้ ลักษณะของการลงทุนคาดว่าจะยังคงเกิดในรูปแบบของการกระจายตัวของการลงทุนไปยังประเทศผู้รับการลงทุนที่มีศักยภาพ ทดแทนการกระจุกตัวของการลงทุนในจีนเหมือนในอดีต อันเนื่องมาจากขนาดของเม็ดเงินลงทุนที่สูงมากเกินกว่าประเทศใดประเทศหนึ่งจะรับไหว โดยประเทศที่มีศักยภาพรองรับการกระจายการลงทุนระลอกใหม่นี้ อาจต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ อาทิ ประเทศดังกล่าวต้องสามารถผลิตสินค้าได้ด้วยต้นทุนต่อหน่วยที่ใกล้เคียงหรือน้อยกว่าจีน อยู่ใกล้ห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญของสินค้านั้นๆ มีสิทธิพิเศษทางภาษีที่ได้รับจากสหรัฐฯ รวมถึงมีฐานการผลิตที่เข้มแข็งอยู่แล้วในประเทศที่ได้รับการลงทุนใหม่ ซึ่งประเทศในแถบเอเชียและอเมริกาเหนือคาดว่าจะจะเป็นกลุ่มประเทศที่ได้รับเลือกลงทุนมากที่สุด

สำหรับประเภทอุตสาหกรรมที่จะได้รับการกระจายการลงทุนในระลอกใหม่นี้ หากพิจารณาจากสินค้าของจีนที่ได้รับผลกระทบจากการประกาศเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าของสหรัฐฯ รอบสุดท้าย ประเภทของสินค้าที่ได้รับผลกระทบจากการขึ้นภาษีรอบสุดท้ายนี้ ส่วนมากจะเป็นการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคชั้นปลายน้ำที่อาจยังต้องพึ่งพาการใช้แรงงานที่เข้มข้นอยู่ อาทิ การประกอบสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ต การประกอบคอมพิวเตอร์แบบพกพา (โน้ตบุ๊ก) การผลิตเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ดังนั้น ประเทศที่จะได้รับอานิสงส์ในการกระจายการลงทุนออกจากจีนระลอกใหม่คาดว่าจะเป็ เวียดนามและเม็กซิโก ขณะที่สินค้าชั้นกลางน้ำบางส่วนที่ใช้เทคโนโลยีเข้มข้น อาจเกิดการย้ายฐานการผลิตกลับ (Reshoring) ไปยังประเทศที่ถือครองเทคโนโลยีนั้นๆ อาทิ ญี่ปุ่น ไต้หวัน หรือกระจายการลงทุนไปยังประเทศที่อยู่ใกล้กับประเทศที่การประกอบสินค้าชั้นปลายน้ำ อาทิ แคนาดา

ประเทศที่มีศักยภาพสูง 5 อันดับแรกที่จะมีโอกาสรับการกระจายการลงทุนในระลอกใหม่

ประเภทกลุ่มสินค้า	#1	#2	#3	#4	#5
ของใช้ภายในบ้าน	เม็กซิโก	ไต้หวัน	แคนาดา	เวียดนาม	มาเลเซีย
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	เม็กซิโก	ไต้หวัน	เวียดนาม	ญี่ปุ่น	แคนาดา
เครื่องใช้ไฟฟ้า	เม็กซิโก	ไทย	เวียดนาม	ญี่ปุ่น	ไต้หวัน
ของเล่น	เวียดนาม	เม็กซิโก	ไทย	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย
เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	เวียดนาม	บังกลาเทศ	อินโดนีเซีย	เม็กซิโก	อินเดีย
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้บริโภค	เวียดนาม	อินเดีย	ฟิลิปปินส์	ไต้หวัน	ญี่ปุ่น

ที่มา: USITC คำนวณและประเมินโดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

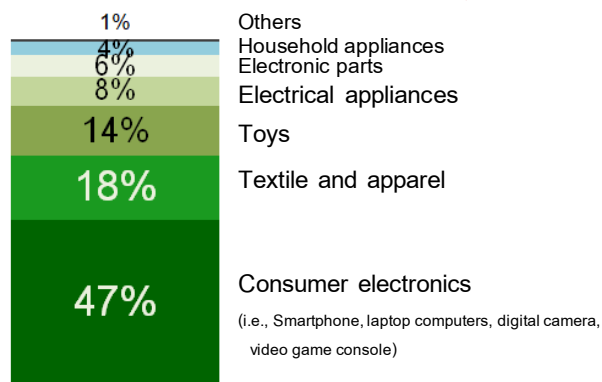
ศูนย์วิจัยกสิกรไทยประเมินว่า มูลค่าการกระจายการลงทุนออกจากจีนในระลอกใหม่เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากอัตราภาษีนำเข้าที่สูงขึ้นนั้น คาดว่าอาจสูงถึงราว 30,000-35,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปีในช่วงระยะเวลาภายใน 2-3 ปีนับจากนี้² อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของสงครามการค้าที่ยัง

² พิจารณาจากมูลค่าการส่งออกที่ประเทศอื่นจะได้อานิสงส์การส่งออกแทนเงินราว 50,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี บนสมมติฐานว่า ระยะเวลาการคืนทุนจะอยู่ที่ราว 10 ปี (สมมติฐานแบบระมัดระวัง หรือ conservative) โดยหักสัดส่วนกระแสเงินสดจ่ายที่เป็นต้นทุนผันแปร (Variable cost) ของการผลิต ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนทางด้านแรงงาน ต้นทุนสาธารณูปโภค ต้นทุนวัตถุดิบ ซึ่งประเมินไว้ที่ร้อยละ 85 ของมูลค่าการส่งออก

มีสูงอาจส่งผลต่อความไม่ชัดเจนของการประเมินกระแสรายได้จากการลงทุนใหม่ในระยะข้างหน้า ประกอบกับการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานใหม่ที่มาพร้อมต้นทุนที่อาจจะสูงขึ้น หากตัดสินใจย้ายฐานการผลิตออกในระยะเวลายาวขึ้น ดังนั้น การตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนต่างชาติอาจเลือกพิจารณาดำเนินการลงทุนเป็นระยะ โดยในระยะแรก กลยุทธ์การลงทุนอาจอยู่ในรูปแบบของการทำสัญญาจ้างผลิต (Contract manufacturing) ในโครงการลงทุนที่มีความเป็นไปได้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของธุรกิจมากที่สุด เพราะเป็นกลยุทธ์ที่สามารถสร้างกระแสรายได้ได้อย่างรวดเร็ว โดยก่อให้เกิดต้นทุนคงที่ (Fixed cost) ของการลงทุนใหม่น้อยที่สุด โดยอาจมีการประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจโลกควบคู่กันไปเป็นระยะ เพื่อพิจารณาช่วงเวลาที่เหมาะสมของการปรับใช้กลยุทธ์การลงทุนใหม่ (Greenfield investment) ในประเทศผู้รับการลงทุนนั้นๆ

คาดการณ์มูลค่าเม็ดเงินที่ย้ายหรือกระจายออกจากจีนในช่วง 2-3 ปีข้างหน้า
จากการปรับขึ้นภาษีรอบสุดท้าย

30,000-35,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี

ส่วนนี้สำหรับไทยนั้น สัดส่วนของเม็ดเงินการลงทุนที่ไทยคาดว่าจะได้รับในระลอกใหม่อาจอยู่ในระดับที่จำกัดเมื่อเทียบกับระลอกแรก อันเนื่องมาจากข้อได้เปรียบของฐานการลงทุนเดิมที่มีอยู่ โดยเฉพาะบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นเริ่มลดทอนบทบาทลง โดยหากพิจารณาจากอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มย้ายหรือกระจายฐานการผลิตระลอกใหม่ อุตสาหกรรมที่ไทยคาดว่าจะได้รับอาจอยู่ในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า อาทิ โทรทัศน์ จอมอนิเตอร์ รวมถึงกลุ่มของเล่น (ยกเว้นการผลิตเกมส์คอนโซล)

อนึ่ง จากการที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของไทย (BOI) ได้มีแนวคิดออกมาตรการดึงดูดนักลงทุนที่ต้องการย้ายฐานการผลิตออกจากจีนผ่านมาตรการส่งเสริมการลงทุน 4 ประเภท ได้แก่ สำนักงานปฏิบัติการ (Headquarter) สำนักวิจัยและพัฒนา (Research center) แรงงานที่มีทักษะสูง (Talent) และอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (High technology) ที่ได้ยื่นเสนอต่อคณะรัฐมนตรีไปในวันศุกร์ที่ 30 ส.ค. 2562 แล้วนั้น³ นับได้ว่าเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับประเทศไทยในการดึงเอาบรรษัทต่างชาติที่มีศักยภาพในการยกระดับประเทศในระยะยาวจากจีน

อย่างไรก็ดี หากพิจารณาจากอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพดึงดูดจากจีนอาจมีการผลิตบางส่วนไม่ได้ใช้เทคโนโลยีตรงตามอุตสาหกรรมเป้าหมาย 12 ประเภทที่ทางการไทยต้องการดึงดูดเพื่อยกระดับศักยภาพด้านการผลิตและการบริการในไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติที่แสดงเจตจำนงกระจายการผลิตมาไทยในช่วงนี้ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า มาตรการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลควรมีรูปแบบเฉพาะเจาะจงที่ตอบสนองรูปแบบการกระจายการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ อันจะมีส่วนช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจไทยที่เริ่มส่งสัญญาณชะลอตัวผ่านการกระตุ้นการจ้างงานและการส่งออก อาทิ

³ <https://www.bangkokpost.com/business/1737191/boi-relocation-package-capitalises-on-trade-spat>

- การให้สิทธิพิเศษทางภาษีใหม่ในกรณีที่อุตสาหกรรมนั้นไม่ตรงกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นกรณีพิเศษ รวมถึงการให้สิทธิพิเศษทางภาษีเพิ่มเติมในกรณีที่อุตสาหกรรมดังกล่าวตรงกับมาตรการส่งเสริมการลงทุน ที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- การปรับปรุงสถานะแวดล้อมการลงทุนให้เอื้อต่อการดึงดูดการลงทุน อาทิ การปฏิรูประบบราชการ หรือการมี Policy sandbox สำหรับการลงทุนในการพัฒนาและรังสรรค์นวัตกรรมรูปแบบใหม่ๆ ในประเทศ
- การสนับสนุนผู้ประกอบการในประเทศที่มีศักยภาพในการรองรับการลงทุนในภาคการผลิตที่คาดว่าจะออกจากจีนเพิ่มเติม ในกรณีที่บริษัทที่ย้ายฐานหรือกระจายการลงทุนเลือกที่จะใช้กลยุทธ์การทำสัญญาจ้างผลิต (Contract manufacturing) แทนการลงทุนใหม่

ทั้งนี้ มาตรการที่เสนอแนะข้างต้น นอกจากจะช่วยสนับสนุนการกระจายการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติออกจากจีน ขณะเดียวกัน อุตสาหกรรมการผลิตบางส่วนที่สามารถดึงดูดการลงทุนมาได้ อาจมีศักยภาพในการต่อยอดหรือส่งเสริมมาตรการแพ็คเกจจีโรโลกซ์หรือมาตรการสำหรับดึงดูดการลงทุนจากประเทศที่เลือกไทยเป็นเป้าหมาย (Relocation package) ของ BOI ได้อีกทาง ผ่านการเข้ามาลงทุนสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (Regional operating headquarter) หรือการลงทุนวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการในไทยได้ในระยะต่อไป

ข้อเสนอแนะอีกประการนอกเหนือจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลที่มีรูปแบบเฉพาะเจาะจงข้างต้น ทางกรมไทยควรมีกระบวนการดำเนินงานเชิงรุกควบคู่กันไป เพื่อให้การดึงดูดการกระจายการลงทุนออกจากจีนมายังไทย ได้ประสิทธิผล โดยอาจเลือกเข้าร่วมเจรจาแผนการย้ายฐานหรือการกระจายการผลิตกับบริษัทแม่ที่มีอำนาจตัดสินใจโดยตรง เพื่อแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยมีความพร้อมและศักยภาพในการรองรับการลงทุนอย่างไร มีห่วงโซ่อุปทานในระดับไหนที่สามารถตอบสนองความต้องการสายการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ อันอาจมีส่วนช่วยให้การตัดสินใจใช้ไทยเป็นฐานการผลิตในอนาคตแทนจีนเป็นไปได้อย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุด

Disclaimer

รายงานฉบับนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่ทั่วไป โดยจัดทำขึ้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่น่าเชื่อถือ แต่บริษัทฯ มิอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ หรือความสมบูรณ์เพื่อใช้ในทางการค้าหรือประโยชน์อื่นใด บริษัทฯ อาจมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงข้อมูลได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ทั้งนี้ผู้ใช้ข้อมูลต้องใช้ความระมัดระวังในการใช้ข้อมูลต่างๆ ด้วยวิจารณญาณของตนเองและรับผิดชอบในความเสี่ยงเองทั้งสิ้น บริษัทฯ จะไม่รับผิดชอบผู้ซื้อหรือบุคคลใดในความเสียหายใดจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว ข้อมูลในรายงานฉบับนี้จึงไม่ถือว่าเป็นการให้ความเห็น หรือคำแนะนำในการตัดสินใจทางธุรกิจ แต่อย่างใดทั้งสิ้น